Nigra es, pulchra sum

www.bernatvivancos.com

Ref.: 0015a

Six solo voices a cappella: S. I – S. II – A. I – T. – Bar. – B.

English

"Nigra es, pulchra sum" is a love story.The work is based on two biblic texts from "Salomon's book". The first corresponding to the beloved woman, is the wellknown "Nigra sum, sed formosa"; the second explained by the man in love, is the fragment "Pulchra es, amica mea". Both texts mix together and complement each other. It is therefore a love dialog, seen in the score between soprano and tenor, always surrounded by resonances and harmonies singed by the other voices. The begining of the score is also a loneliness song, a loneliness that reaches rest and hapiness when discovering and falling in love with the other. To visually translate it in the scene, it is advisable to keep in mind the setting of the singers, as it is described in the scenary proposal document attached. The melody work of both voices is based in a modality original from some catalan folk songs, adding some modifications between the temperate scale and some intervals slightly augmented or diminished giving a special color. The harmonic work, inspired in spectral music, is complemented by the diphonic singing. Both are particularities worked during "Concrescence" project with Nordic Voices , for Ultima Festival, Oslo 2006. B.V.

Français

"Nigra es, Pulchra sum" est une histoire d'amour. Pour écrire cette pièce, je me suis basé sur deux textes bibliques du livre du "Cantique des cantiques". Le premier, qui se rapporte à l'amante, est le célèbre "Nigra sum, sed formosa"; le second, récité par l'amant, est le fragment "Pulchra es, amica mea". Les deux textes se mêlent et se complètent mutuellement. C'est donc un dialogue amoureux, représenté dans la partition entre le soprano I et le ténor, toujours entourés des résonances et harmonies que chantent les autres voix. C'est aussi, au début de la partition, un chant à la solitude, une solitude qui trouve le repos et le bonheur en la découverte et l'amour de l'autre. Afin de rendre cela visible, il est conseillé de respecter la disposition des chanteurs, telle qu'indiquée sur le document joint à l'œuvre. L'aspect mélodique des deux voix est basé sur une modalité propre à certaines mélodies du folklore catalan, en ajoutant quelques variations entre la gamme tempérée et certains intervalles légèrement augmentés ou diminués qui lui confèrent une coloration particulière. La partie harmonique, d'inspiration spectrale, se complète avec le chant diphonique des voix. Ces deux particularités correspondent à la commande du projet "Concrescence" avec le groupe Nordic Voices, du Festival Ultima d'Oslo 2006. B.V.

Català

"Nigra es, Pulchra sum" és una història d'amor. Per a l'elaboració d'aquesta obra m'he basat en dos textos bíblics del llibre del "Càntic dels càntics". El primer, que correspon a l'enamorada, és el conegut "Nigra sum, sed formosa"; el segon, narrat per l'enamorat, és el fragment "Pulchra es, amica mea". Els dos textos es barregen i es complementen mútuament. És doncs un diàleg amorós, plasmat a la partitura entre la soprano I i el tenor, sempre embolcallats per les ressonàncies i harmonies que canten les altres veus. És també, en la part inicial de la partitura, un cant a la solitud, una solitud que troba repòs i felicitat en la descoberta i enamorament de l'altre. Per tal de plasmarho visualment, és aconsellable tenir present la ubicació dels cantants, tal i com es mostra en la proposta del document adjunt a l'obra. L'aspecte melòdic de les dues veus l'he basat en una modalitat pròpia d'algunes melodies del folklore català, afegint algunes variacions entre l'escala temperada i alguns intèrvals lleugerament augmentats o disminuïts que en dónen una coloració particular. La part harmònica, d'inspiració espectral, es complementa amb el cant difònic de les veus. Ambdues particularitats responen a l'encàrrec del projecte "Concrescence" amb el grup Nordic Voices, del Festival Ultima d'Oslo 2006. B.V.

Castellano

"Nigra es, Pulchra sum " es una historia de amor. Para la elaboración de esta obra me he basado en dos textos bíblicos del libro del "Cantar de los cantares". El primero, que corresponde a la enamorada, es el conocido "Nigra sum, sed formosa", el segundo, narrado por el enamorado, es el fragmento "Pulchra es, amica mea". Los dos textos se mezclan y se complementan mutuamente. Es pues un diálogo amoroso, plasmado en la partitura entre la soprano I y el tenor, siempre envueltos por las resonancias y armonías que cantan las otras voces. Es también, en la parte inicial de la partitura, un canto a la soledad, una soledad que encuentra reposo y felicidad en el descubrimiento y enamoramiento del otro. Para plasmarlo visualmente, es aconsejable tener presente la ubicación de los cantantes, tal y como se muestra en la propuesta del documento adjunto a la obra. El aspecto melódico de las dos voces lo he basado en una modalidad propia de algunas melodías del folklore catalán, añadiendo algunas variaciones entre la escala temperada y algunos intervalos ligeramente aumentados o disminuidos que dan una coloración particular. La parte armónica, de inspiración espectral, se complementa con el canto difónico de las voces. Ambas particularidades responden al encargo del proyecto "Concrescence" con el grupo Nordic Voices, del Festival Ultima de Oslo 2006. B.V.